

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 246g/2024

privind excepția de neconstituționalitate a
unor prevederi din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional

*(neclaritatea unor prevederi referitoare la prelucrarea
datelor cu caracter personal)*

CHIȘINĂU

11 decembrie 2025

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Liuba ȘOVA, *președinte de ședință*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA, *judcători*,
cu participarea dlui Cristian Rotaru, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 10 decembrie 2024,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 11 decembrie 2025, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textelor „condițiilor de bază” și „în toate cazurile” din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional, ridicată de dl avocat Dumitru Pavel, în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL, parte în dosarul nr. 4-1928/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dna judecătoare Angela Catană, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Circumstanțele litigiului principal, așa cum au fost prezentate de autorul sesizării, pot fi rezumate după cum urmează.

4. La 24 iulie 2021, ora 19:00, la postul de televiziune Jurnal TV, în cadrul emisiunii „Sinteza săptămânii”, a fost difuzat un reportaj intitulat „Scurgeri din dosarul Vizdan și Țărnă”, în care au fost comunicate informații de interes public.

5. La 1 august 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare – CNPDCP) a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional în privința ÎCS „Reforma Art” SRL (în continuare – *Reforma Art*), deținătoarea postului de televiziune Jurnal TV, în care a constatat nerespectarea prevederilor articolului 4 alin. (1) literele a) (*datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie prelucrate în mod conform cu prevederile legii*) și c) (*adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior*) din Legea nr. 133/2011. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost trimis spre examinare în fond Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

6. În cadrul examinării cauzei contravenționale, dl avocat Dumitru Pavel a ridicat, în interesele *Reforma Art*, excepția de neconstituționalitate a sintagmelor „condițiilor de bază” și „în toate cazurile” din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional.

7. Printr-o încheiere din 2 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău a admis cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

8. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nicio pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 32 Libertatea opiniei și a exprimării

„(1) Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil.

(2) Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

(3) Sunt interzise și pedepsite prin lege contestarea și defăimarea statului și a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violență publică, precum și alte manifestări ce atentează la regimul constituțional.”

Articolul 34 Dreptul la informație

„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Sunt interzise și pedepsite prin lege contestarea și defăimarea statului și a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violență publică, precum și alte manifestări ce atentează la regimul constituțional.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

9. Prevederile relevante ale Codului contravențional, adoptat prin Legea nr. 218 din 24 octombrie 2008, sunt următoarele:

Articolul 74¹ Prelucrarea datelor cu caracter personal cu încălcarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal

„(1) Nerespectarea **condițiilor de bază** pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5),

se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 90 la 180 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea, **în toate cazurile**, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

[...]”.

10. Prevederile relevante ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011 sunt următoarele:

Capitolul II

CONDIȚIILE DE BAZĂ PENTRU PRELUCRAREA, STOCAREA ȘI UTILIZAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Articolul 4 Caracteristica datelor cu caracter personal

„(1) Datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie:

a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii;

b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi și cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică și cea științifică;

c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior;

d) exacte și, dacă este necesar, actualizate. Datele inexacte sau incomplete din punctul de vedere al scopului pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate se șterg sau se rectifică;

e) stocate într-o formă care să permită identificarea subiecților datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăși durata necesară atingerii scopurilor pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate. Stocarea datelor cu caracter personal pe o perioadă mai mare, în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, se va face cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează aceste domenii, și numai pentru perioada necesară realizării acestor scopuri.

(2) Operatorii au obligația să respecte și să asigure implementarea prevederilor alin. (1).”

Articolul 10 Prelucrarea datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare

„Prevederile art. 5, 6 și 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sînt strîns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile contestate nu întrunesc exigențele clarității legii, contrar articolului 23 alin. (2) din Constituție. Potrivit autorului sesizării, noțiunea de „condiții de bază pentru prelucrarea datelor cu caracter personal” nu este definită nici de legislația contravențională, nici de legea specială. Acest fapt i-ar permite organului de resort (*i.e.* – CNPDCP) să interpreteze extensiv prevederile contestate în raport cu activitatea presei și a instituțiilor media, fără a ține cont de articolul 10 al Legii nr. 133/2011, potrivit căruia prevederile articolelor 5, 6 și 8 din Legea menționată nu se aplică în situația

în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sunt strâns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare. Așa fiind, autorul invocă lipsa unei reglementări exprese a acțiunilor care cad sub incidența prevederii legale contestate.

12. Referitor la sintagma „în toate cazurile”, precedată de sintagma „cu sau fără [...]” din sancțiunea articolului 74¹ alin. (1) din Codul contravențional, autorul excepției a susținut că aceasta este redactată într-un mod ambiguu, care complică punerea în aplicare a sancțiunii.

13. Într-o altă ordine de idei, autorul sesizării afirmă că diversitatea de opinii și accesul la informații de interes public sunt esențiale pentru procesul democratic, iar instituirea răspunderii contravenționale pentru nerespectarea unor presupuse condiții de bază la prelucrarea datelor cu caracter personal poate crea un dezechilibru în accesul la informații, limitând, pe de o parte, activitatea presei, dar și, pe de altă parte, dreptul fundamental al cetățenilor de a avea acces la informații de interes public, din diferite surse, despre activitatea persoanelor care exercită funcții publice, inclusiv dacă acestea comit ilegalități. În contextul în care în cadrul reportajului televizat au fost comunicate informații de interes public, și anume existența unei anchete penale în privința unor polițiști pentru presupuse fapte de contrabandă, dar și de îmbogățire ilicită prin nedeclararea de către unul din ei a apartamentului în care își are domiciliul, interdicția pe baza prevederilor contestate poate fi percepută ca o imixtiune în libertatea presei și o restrângere a pluralismului mediatic, care afectează dreptul jurnaliștilor de a-și exercita liber meseria și de a informa publicul. Din acest motiv, autorul sesizării invocă incidența articolelor 1 alin. (3), 32, 34 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul contravențional, ține de competența Curții Constituționale.

16. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte în proces. Astfel, Curtea constată că excepția este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

17. Sunt obiecte ale excepției de neconstituționalitate textele „condițiilor de bază” și „în toate cazurile” din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional. Curtea constată că textul „în toate cazurile” a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva altor critici de neconstituționalitate (a se vedea DCC nr. 62 din 27 iunie 2017), iar textul „condițiilor de bază” nu a constituit obiect al controlului de constituționalitate.

18. Având în vedere că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză contravențională în care persoana juridică este acuzată de nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, Curtea admite că instanța de judecată va avea în vedere prevederile criticate din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional în cauza în care a fost ridicată excepția.

19. Curtea notează că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 58 din 6 iunie 2024, § 25).

20. Autorul excepției susține că prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3) (*preeminența dreptului*), 23 alin. (2) (*calitatea legilor*), 32 (*libertatea opiniei și a exprimării*), 34 (*dreptul la informație*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

21. Referitor la incidența articolelor 1 alin. (3) și 23 din Constituție, în jurisprudența sa, Curtea a notat că preeminența dreptului presupune, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. Standardul calității legii penale substanțiale este garantat de articolele 1 alin. (3), 22 și 23 alin. (2) din Constituție (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 97 din 12 iulie 2022, §§ 26-27; DCC nr. 43 din 14 mai 2024, § 27).

22. Cu privire la articolul 54 din Constituție, Curtea reiterează că acesta îi impune un mod de analiză a caracterului proporțional al ingerințelor în drepturile fundamentale. Pentru a putea fi aplicat, trebuie să se constate incidența unui drept fundamental (a se vedea HCC nr. 8 din 5 aprilie 2022, § 26; DCC nr. 105 din 5 septembrie 2024, § 22).

23. Curtea observă că, prin raportare la articolele invocate, autorul sesizării a criticat textele (i) „condițiilor de bază” și (ii) „în toate cazurile” din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional.

24. Referitor la critica de neconstituționalitate a sintagmei „condițiilor de bază” din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional, autorul excepției a pretins că noțiunea respectivă nu este definită nici de legislația contravențională, nici de legea specială. Prin urmare, autorul invocă lipsa unei reglementări exprese a acțiunilor care cad sub incidența acestor prevederi, fapt care ar putea conduce la aplicarea arbitrară a prevederii în discuție în raport cu instituția de presă fără a ține cont de prevederile articolului 10 din Legea nr. 133/2011.

25. Curtea notează că norma de la articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional prevede sancționarea subiectului contravenției „pentru nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5)”. Astfel, sintagma „condițiilor de bază”, în cumul cu textul ce o urmează, reprezintă o normă de trimitere.

26. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că existența dispozițiilor de trimitere în normele penale constituie o expresie a procesului obiectiv de reglementare normativă, fiind o modalitate specială de formulare a reglementărilor juridico-penale. Fără a contesta principiul codificării legii penale, recurgerea la dispozițiile de trimitere în Codul penal asigură stabilitatea legii penale, astfel încât conținutul acesteia să nu fie direct

proporțional cu frecvențele modificări ale actelor normative subsecvente, precum și legătura sistemică cu alte acte normative aplicabile (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 18 din 30 iunie 2020, § 90).

27. În acest sens, și Curtea Europeană a reținut că utilizarea normelor de trimitere la incriminarea unor acțiuni sau omisiuni nu este incompatibilă, în sine, cu exigențele articolului 7 din Convenție. Citite împreună, norma de trimitere și norma la care se face trimitere trebuie să-i permită persoanei și în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată, să prevadă care conduită poate constitui un motiv de tragere la răspundere penală. Cel mai eficient mod de a asigura previzibilitatea normei este ca norma de trimitere să fie explicită și să permită stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii. Mai mult, norma la care se face trimitere nu poate deroga de la sfera incriminării stabilită de norma de trimitere. În orice caz, le revine tribunalelor să aplice ambele norme pentru a constata dacă tragerea la răspundere penală era previzibilă, în circumstanțele cazului (Avizul consultativ al Curții Europene privind utilizarea normelor de trimitere pentru stabilirea unor infracțiuni și a standardelor de comparație între dreptul penal în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii și legea penală modificată, expediat Curții Constituționale a Armeniei, 29 mai 2020, punctul 2 din dispozitiv; HCC nr. 18 din 30 iunie 2020, § 91).

28. Curtea observă că, la aplicarea articolului 74¹ alin. (1) din Codul contravențional, judecătorii de drept comun pot avea ca reper, de exemplu, prevederile Capitolului II din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, intitulat „Condițiile de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal”. Normele acestui capitol stabilesc: caracteristica generală a prelucrării datelor cu caracter personal (articolul 4), modalitatea de prelucrare a acestora (articolul 5), inclusiv a unor categorii speciale de date cu caracter personal (articolele 6-10), precum și specificul stocării și utilizării lor la încheierea operațiunilor de prelucrare (articolul 11).

29. Prin urmare, în condițiile existenței unui cadru legal în vigoare care reglementează mecanismul de prelucrare în mod corespunzător a datelor cu caracter personal, decade argumentul imprevizibilității normei contravenționale care prevede răspunderea pentru încălcarea regulilor de prelucrare a datelor cu caracter personal. Mai mult, Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 stabilește că pentru încălcarea prevederilor acesteia persoanele vinovate poartă răspundere juridică, inclusiv contravențională (a se vedea articolul 33 din Lege).

30. În același timp, stabilirea faptului dacă datele cu caracter personal au fost prelucrate în mod corect și conform legii sunt competențe de aplicare a legii și aparțin instanței de judecată. În acest context, Curtea observă că articolul 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 133/2011 este, de asemenea, o normă de trimitere, care se aplică în coroborare cu prevederile conținute la articolele 5-11 din capitolul II „Condițiile de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal” al aceleiași legi. Tot instanțele de judecată vor trebui să aprecieze dacă datele au fost prelucrate adecvat, pertinent și neexcesiv în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior.

31. Curtea reiterează că aspectele legate de interpretarea și de aplicarea legii în situații concrete exced controlului de constituționalitate (a se vedea DCC nr. 20 din 17 februarie 2022, § 31).

32. Referitor la critica de neconstituționalitate a sintagmei „în toate cazurile”, precedată de sintagma „cu sau fără [...]” din sancțiunea articolului 74¹ alin. (1) din Codul contravențional, autorul excepției a susținut că aceasta este ambiguă și complică punerea în aplicare a sancțiunii.

33. Curtea reține că pot fi subiecți ai contravenției prevăzute la articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional: (i) persoana fizică, (ii) persoana cu funcție de răspundere, (iii) persoana juridică. Totodată, pentru nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, legislatorul a prevăzut în sancțiunea normei contravenționale atât pedeapsa principală sub formă de amendă (i), cât și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a desfășura o anumită activitate (ii). Citite în context, cuvintele „în toate cazurile” îi oferă instanței de judecată prerogativa aplicării pedepsei complementare în cazul tuturor subiecților contravenției, în timp ce textul care precede sintagma contestată – „cu sau fără [...]” – denotă caracterul facultativ al pedepsei complementare.

34. În jurisprudența sa, Curtea a menționat că exigența previzibilității este îndeplinită atunci când justițiabilul poate cunoaște, din chiar textul normei juridice pertinente, iar la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe sau cu ajutorul unor juriști profesioniști, care sunt acțiunile și omisiunile ce-i pot angaja răspunderea penală și care este pedeapsa care îi poate fi aplicată, în cazul încălcării unei norme (HCC nr. 25 din 12 august 2021, § 65; DCC nr. 180 din 25 noiembrie 2021, § 24).

35. Din aceste considerente, Curtea constată că textele contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin. (3) și 23 alin. (2) din Constituție, din perspectiva argumentelor privind neclaritatea și imprevizibilitatea lor.

36. Cu referire la articolele 32 și 34 din Constituție, autorul sesizării a afirmat că diversitatea de opinii și accesul la informație sunt esențiale pentru procesul democratic, iar instituirea răspunderii contravenționale pentru nerespectarea unor condiții de bază la prelucrarea datelor cu caracter personal poate limita dreptul fundamental al cetățenilor de a avea acces la informații despre activitatea persoanelor cu funcții de răspundere, inclusiv cele implicate în comiterea de ilegalități. De asemenea, această interdicție poate fi percepută ca o imixtiune în libertatea presei și o restricție asupra pluralismului mediatic, care afectează dreptul jurnaliștilor de a-și exercita liber meseria și de a informa publicul.

37. Cu toate acestea, din perspectiva articolelor invocate de către autorul sesizării, Curtea nu poate identifica, în mod rezonabil, nicio critică de neconstituționalitate. Autorul nu a argumentat caracterul contradictoriu al prevederilor contestate cu normele articolelor 32 și 34 din Constituție. Curtea constată că, sub aparența unor critici de neconstituționalitate, autorul sesizării își exprimă, de fapt, dezacordul cu modul în care sunt formulate unele prevederi din norma contravențională imputată. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că aspectele legate de interpretarea și de aplicarea legii nu țin de competența Curții Constituționale. Această competență le revine, prin

definiție, instanțelor de judecată (DCC nr. 83 din 17 iunie 2022, § 29; DCC nr. 89 din 25 iulie 2023, § 25).

38. Pentru că nu s-a demonstrat incidența unui drept fundamental prevăzut de Constituție, Curtea notează că nici articolul 54 din Constituție nu se face incident.

39. Pe baza celor menționate, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. d) și (4) lit. d), 37 alineatele (1) și (2) și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea nr. 246g/2024 privind excepția de neconstituționalitate a textelor „condițiilor de bază” și „în toate cazurile” din articolul 74¹ alin. (1) din Codul contravențional, ridicată de dl avocat Dumitru Pavel, în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL, parte în dosarul nr. 4-1928/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte de ședință

Liuba ȘOVA

Chișinău, 11 decembrie 2025
DCC nr. 183
Dosarul nr. 246g/2024